

I de senere Aar er der imidlertid — dels paa Nordby og dels paa Sønderho Sogns Grund — i Nærheden af den gamle Køje anlagt tre Køjer til, og Anlægget af en fjerde Køje vil snart blive paabegyndt.

Disse Køjer, til hvis Anlæg der vil medgaa ca. 50,000 Kroner, og som en stor Del af Dens Befolkning har Aktier eller Parter i, vilde sikkert give deres Ejere og Kommunerne en ikke ubetydelig Indtægt, naar de kunne være i Fred fra Søfiden.

Fra Landsiden er der ingen Fare, da paa Sønderho Lodsjeere — som ovenfor anført — have forpligtet sig til ikke at udøve nogen Jagt i deres Nærhed, og da Nordby Hartkornsklasse, der er Hartkornsejernes Repræsentant og som saadan, baade i Henhold til Dens Skøde og af Hensyn til, at Jorderne her paa Den ej ere udstiftede eller matrifulerede, disponerer over Jagtretten i Nordby Kommune, ligeledes som Bederlag har sikret Køjernes nærmeste Omraade Fredning saa langt dens Rettigheder strække sig.

Anderledes stiller Forholdet sig, naar Talen bliver om Fredning af Søterritoriet ud for Køjerne. Her fra Den er der ikke synderlig Grund til at vente nogen Forstyrrelse fra Søfiden, og Fangsten har ogsaa i de senere Aar været god; men i Aar er den atter bleven i høj Grad forstyrret. Fra Fastlandet og særlig fra Fartøjer, der ligge til Anfers paa Esbjerg Red, kommer der Baade roende over i Bugten paa Janøs Østside ud for Køjerne, og fra disse Baade forsøge Sægere — i Reglen „Søndagsjægere“ at styde Wildcænder. Deres Udbytte er i Reglen meget tarveligt; men for Jaglekøjerne er Resultatet sikkert: den ommeldte Sagen og Skyden forstyrrer aldeles Fangsten, forstrækker — til dels uden Grund — Wildcænderne og jage dem bort.

Da Køjerne — under Forudsætning af fuldstændig Fredning af saa vel Land- som Søterritoriet i deres Nærhed — have en betydelig Værdi, medens de i modsat Fald ere omtrent værdiløse, og deres Anlægskapital tabt, da Fangsten af Wænderne, der findes her i tallose Skolte, er af meget stor økonomisk Betydning baade for Dens tvende Kommuner og deres Beboere, da den ommeldte, forstyrrende Jagt paa Søterritoriet, der drives af Uvedkommende, næppe giver dens Udøvere nogen nævneværdig Indtægt, og da Jagtlovens Revision nu forhandles af Lovgivningsmagten; have vi troet det berettiget, baade i reel og formel Henseende at fremkomme med nærværende Andragende, som vi haabe, der fra alle Sider vil blive vist al mulig Smødelommenhed imod, saa at der i den ny Jagtlov maa blive indsat de for vore Jaglekøjer nødvendige Fredningsbestemmelser, særlig med Hensyn til Jagten paa Søterritoriet ud for Janøs Jaglekøjer.

Nordby og Sønderho paa Janø, den 10de November 1891.

Underdanigst

D. Thysen. E. C. Sørensen. Jens Nørby. M. N. Thing.

P. N. Winther. C. Henningsen. N. H. Svarrer. S. Samuelsen.

J. Svendsen. J. M. Knudsen. A. M. Knudsen.